

Asia

Komission ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta

Kokous

U/E/UTP-tunnus

U 68/2016 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Komissio antoi sähköisen viestinnän sääntelyn uudistamista koskevat säädösehdotukset sekä tiedonannot 14.9.2016 osana "connectivity package" -toimenpidepakettiaan. Toimenpidepaketin kokonaistavoitteena on edistää laajakaistayhteyksien ja sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa ja siten eurooppalaisen digitaalisen sisämarkkinan kehittymistä erilaisten sääntely-, rahoitus- ja politiikkatoimenpiteiden kautta.

Sähköisen viestinnän säännöstöä koskevaa direktiiviehdotusta on käsitelty neuvoston teletyöryhmässä marraskuusta 2016 alkaen. Maltan puheenjohtajuuskaudella keväällä 2017 saatiin valmiiksi koko direktiiviehdotuksen ensimmäinen lukeminen. Palveluita ja verkkojen käyttöoikeuksia koskevista artikloista käsiteltiin myös puheenjohtajan kompromissiehdotuksia. Liikenne-, televiestintä- ja energianeuvostossa kesäkuussa 2017 otettiin tiedoksi puheenjohtajan edistymisraportti ja käytiin periaatekeskustelu sähköisen viestinnän sääntelykehyksen tarkistamisesta.

Puheenjohtajan kompromissiehdotusten käsittely aloitettiin Viron johdolla taajuuksia koskevien artikloiden osalta heinäkuussa ja muiden artiklojen osalta syyskuussa 2017. Viron puheenjohtajuuskauden tavoitteena on neuvoston yleisnäkemyksensä sähköisen viestinnän säännöstöä koskevasta direktiiviehdotuksesta sekä kolmikantaneuvotteluiden (trilogit) käynnistäminen parlamentin ja komission kanssa. Neuvoston työryhmissä onkin syys- ja lokakuussa 2017 työstetty aktiivisesti kaikkia direktiiviehdotuksen osa-alueita. Myös direktiiviehdotukseen olennaisesti liittyvän sähköisen viestinnän viranomaisten yhteistyöelimestä (BEREC) annetun asetusehdotuksen käsittely artiklatasolla on aloitettu lokakuussa 2017. Neuvoston pysyvien edustajien komitea (Coreper) myönsi 11.10.2017

puheenjohtajalle mandaatin tunnustelevien trilogineuvotteluiden käynnistämiseksi. Käsittely neuvostossa on kuitenkin vielä kesken eräiden ehdotusten yksityiskohtien osalta.

Suomen kanta

Tässä perusmuistiossa ei ehdoteta muutoksia U-kirjelmällä U 68/2016 vp vahvistettuihin Suomen kantoihin.

Neuvottelutilanne huomioon ottaen tarve yksityiskohtaisemmille kannoille koskee seuraavia alustavasti tiedossa olevia Euroopan parlamentin ehdotuksia, jotka voivat myöhemmässä vaiheessa tulla käsiteltäväksi neuvostossa osana tulevia kolmikantaneuvotteluja:

EU:n sisäisten ulkomaanpuheluiden hintasääntely

Euroopan parlamentissa on esitetty EU:n sisäisten ulkomaanpuhelujen lisämaksujen poistamista. EU-maasta toiseen soitettavista puheluista ei ehdotuksen mukaan saisi lähtökohtaisesti periä ylimääräistä maksua vastaavaan kotimaan sisällä soitettavaan puheluun nähden. Teleyritys voisi periä lisämaksua vain perustellussa tapauksessa. Sähköisen viestinnän yhteistyöelimen (BEREC) tulisi antaa kuuden kuukauden kuluessa direktiivin voimaantulosta suuntaviivat, jotka tarkentaisivat sitä, missä tapauksissa ja millä tavoin ylimääräisten maksujen periminen olisi edelleen mahdollista. Kesäkuussa 2017 voimaan tullut verkkovierailumaksuja (roaming) koskeva sääntelyuudistus koskee vain loppukäyttäjän oman matkaviestinliittymän käyttöä toisessa EU-maassa, eikä se siten sisällä ulkomaanpuheluja koskevia säännöksiä. Näin ollen nyt esitetyssä sääntelyssä olisi kyse kokonaan uudesta hintasääntelystä.

Suomessa ulkomaanpuhelujen tarjonta on kilpailtua. Asiakas voi valita ulkomaanpuheluiden yhteydessä haluamansa teleyrityksen kansainvälisen teleliikenteen operaattoritunnuksella ja kiinteässä verkossa myös tekemällä teleyrityksen kanssa ensisijaisvalintasopimuksen. Ilman ensisijaisvalintasopimusta tai operaattoritunnusta valittu puhelu ohjautuu kotimaan liittymän tarjoavan teleyrityksen määräämään verkkoon.

Suomessa ei ole aiemmissa tarkasteluissa nähty erityistä tarvetta EU:n sisäisten ulkomaanpuhelujen hintasääntelylle. Suomi pitää kyseenalaisena myös nyt esitetyn ehdotuksen tarpeellisuutta erityisesti viestintäpalvelujen tarjonnan ja kulutustottumusten kehityksen näkökulmasta. Suomi huomauttaa, että toisiin EU-maihin suuntautuvassa henkilöiden välisessä viestinnässä käytetään enenevässä määrin perinteisten puhelujen ja tekstiviestien ohella ja sijasta internetin yli toimivia palveluja ja sovelluksia (esimerkiksi Whatsapp, FaceTime, Skype). Internetin yli toimivien viestintäpalvelujen käyttö on erityisen kannattavaa Suomessa, missä loppukäyttäjille tarjotaan merkittävässä määrin rajattomia datapaketteja. Suomi kiinnittää huomiota myös ehdotetun hintasääntelyn mahdollisiin kustannusvaikutuksiin kaikille

matkaviestinpalvelujen loppukäyttäjille suhteessa ulkomaanpuhelukujen verrattain vähäisiin käyttömääriin. Ulkomaanpuhelukujen hintasääntely voisi aiheuttaa kansallisesti hinnannostopaineita muiden televiestintäpalveluiden osalta, minkä myötä kustannuksia voisi tulla sellaisille loppukäyttäjille, jotka eivät soita ulkomaanpuheluja. Parlamentin ehdotuksessa ei myöskään ole riittävällä tavalla huomioitu ulkomaanpuhelun kustannusrakennetta. Parlamentti esittää, että pelkkä terminointimaksu riittäisi. On kuitenkin huomattava, että terminointimaksua korkeamman hinnan perimistä puoltavat osaltaan infrastruktuurikustannukset, kuten maiden väliset merikaapelit. Teleyritykset myös maksavat toisilleen transit-maksuja puheluista.

Vaaratiedotteita koskeva ehdotus

Euroopan parlamentissa on ehdotettu ”käänteisen 112-järjestelmän” perustamista niin, että jäsenvaltiot pystyisivät tiedottamaan tietyn alueen väestölle sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen avulla käynnissä olevista katastrofeista, hyökkäyksistä tai tulevista uhista. Kansallinen järjestelmä olisi perustettava jo olemassa olevat järjestelmät huomioon ottaen sekä yksityisyyttä ja tietosuojasääntöjä loukkaamatta. Lisäksi komission olisi arvioitava mahdollisuuksia rajat ylittävän järjestelmän kehittämiseen.

Suomi pitää yleisellä tasolla kannatettavana parlamentin esitystä, jota on perusteltu muun muassa viittauksella viimeaikaisiin terroristisiin hyökkäyksiin Euroopassa. Väestön vaaratiedottamista on syytä kehittää kohti älypuhelimia hyödyntäviä ratkaisuja. Parlamentin ehdotuksessa on myös tunnistettu se tärkeä lähtökohta, että ratkaisu olisi sovittava kansallisiin ja paikallisiin oloihin. Tällä olisi mahdollista välttää se, että EU-lainsäädännöllä pyritäisiin harmonisoimaan teknisesti vanhentunutta tai sääntelyllisesti tarpeettoman raskasta ratkaisua. Toteuttamistavan kansallisen liikkumavaran korostamisen lisäksi Suomi kiinnittää huomiota myös tietoturvanäkökulmaan. Vaaratiedote suoraan henkilökohtaiseen mobiililaitteeseen on ennennäkemättömän tehokas tapa viestiä vaikuttavasti. Tämä edellyttää ratkaisun toteuttamisen yhteydessä sitä, että viestin sisällöllisestä oikeellisuudesta huolehditaan ja erityisesti varmistetaan se, ettei järjestelmää ole mahdollista käyttää väärin. Komission arvioitavaksi tarkoitettu rajat ylittävä järjestelmä olisi sekä paikallisolosuhteiden huomioon ottamisen että tietoturvan näkökulmista selvästi kansallista järjestelmää haastavampi toteuttaa.

Viestinnän luottamuksellisuuteen ja tietoturvallisuuteen liittyvät toimet

Euroopan parlamentissa on ehdotettu toimenpiteitä viestinnän luottamuksellisuuden ja tietoturvallisuuden parantamiseksi. Erityisesti esillä on ollut päästä-päähän salauksen edistäminen tai siihen velvoittaminen viestintäpalvelujen tarjonnassa. Lisäksi esillä on ollut ehdotuksia viestintäpalvelujen tarjoajien velvollisuudesta informoida käyttäjiä tietoturvariskeistä.

Suomi on luotettavien digitaalisten sisämarkkinoiden ja kyberturvallisuuden kehittymisen kannalta pitänyt tärkeänä varmistaa,

että käyttäjillä on mahdollisuus suojata luottamuksellinen viestintänsä ja digitaaliset tietonsa asiakastarpeiden mukaan kehittyvillä salaus- ja suojausohjelmistoilla sekä muilla teknologisilla ratkaisuilla. Suomi pitää tärkeänä, että esineiden internetiä toiminnassaan hyödyntävät käyttäjät voisivat paremmin vakuuttua EU:n sisämarkkinoilla tarjottavien esineiden internetiin liittyvien laitteiden ja ohjelmistojen sekä tieto- ja viestintätekniisten hyödykkeiden sisäänrakennetusta tietoturvallisuudesta. (EJ 21/2017 vp – E 21/2015 vp)

Suomi pitää tärkeänä, että käyttäjät saavat tietoa käyttämiinsä palveluihin liittyvistä tietoturvariskeistä sekä toimenpiteistä joilla palveluntarjoajat ja käyttäjät itse voivat hallita tietoturvariskejä. Voimassa olevan tietoyhteiskuntakaaren mukaan teleyrityksen on ilmoitettava viipymättä tilaajalle ja käyttäjälle, jos sen palveluun kohdistuu tai sitä uhkaa merkittävä tietoturvaloukkaus taikka muu tapahtuma, joka estää viestintäpalvelun toimivuuden tai häiritsee sitä olennaisesti. Ilmoituksessa on kerrottava muun muassa tilaajien ja käyttäjien käytettävissä olevista suojautumistoimenpiteistä, niiden todennäköiset kustannukset sekä mistä tilaaja tai käyttäjä saa lisätietoja. Teleyrityksen on tiedotettava toimenpiteistä, joihin se on tilanteessa ryhtynyt sekä toimenpiteiden mahdollisista vaikutuksista palvelun käyttöön.

Pääasiallinen sisältö

Direktiiviehdotuksen pääasiallinen sisältö

Komission direktiiviehdotuksen tavoitteena on selkeyttää ja päivittää voimassa olevaa Euroopan unionin sähköisen viestinnän sääntelykehystä parantamalla ja yhdenmukaistamalla verkkojen ja palvelujen tarjoajiin kohdistuvaa sääntelyä. Uudistuksen tavoitteena on muun muassa edistää sekä kiinteiden että langattomien huippunopeiden datayhteyksien saatavuutta ja käyttöönottoa kaikkien Euroopan kansalaisten ja yritysten keskuudessa nopeasti etenevä teknologinen kehitys huomioiden. Lisäksi direktiiviehdotuksen tavoitteena on edistää kilpailua sähköisten viestintäverkkojen ja -palveluiden sekä näiden liitännäistoimintojen tarjonnassa. Direktiiviehdotuksella koottaisiin yhteen voimassa olevien EU:n sähköisen viestinnän puitedirektiivin ja erityisdirektiivien säännökset päivitettyinä, lukuun ottamatta sähköisen viestinnän tietosuojadirektiiviä, jonka uudistamista käsitellään erillisessä säädöshankkeessa.

Komission direktiiviehdotus sisältää muutosehdotuksia, jotka liittyvät muun muassa verkkojen käyttöoikeuksiin ja verkkokilpailun edistämiseen, radiotaajuuksien käyttöön, sähköisten viestintäpalveluiden kuluttajansuojaan, tietoturvaan ja hätäviestintään sekä kokonaisvaltaisesti sähköisen viestinnän institutionaaliseen rakenteeseen ja hallinnollisiin kysymyksiin, kuten toimialan kansallisten sääntelyviranomaisten ja BERECin toimivaltaan ja yhteistyö- ja yhdenmukaistamismenettelyihin. Ehdotus BEREC-asetukseksi sisältää BERECin toimivaltaa ja hallintoa koskevat tarkemmat säännökset. Kokonaisuudessaan komission ehdotusten

voidaan arvioida johtavan tiukempaan sähköisen viestinnän sääntelyn harmonisointiin ja toimivallan keskittämiseen, mikä kaventaisi yleisesti kansallista lainsäädäntövaltaa ja kansallisten viestintäviranomaisten toimivaltuuksia.

Komission ehdotusten sisältöä on kuvattu yksityiskohtaisemmin valtioneuvoston U-kirjelmässä U 68/2016 vp.

Käsittelytilanne neuvostossa/Puheenjohtajan kompromissiesitykset

Komission ehdotuksessa ehdotetaan merkittävää toimivallan siirtämistä jäsenmailta komissiolle erityisesti taajuushallinnon osalta. Lisäksi ehdotuksessa puututaan merkittävissä määrin siihen, miten radiotaajuuksien käytön sääntelyä ja ohjausta koskeva toimivalta sekä eräitä muita sähköisen viestinnän sääntelykysymyksiä koskeva toimivalta jaettaisiin jäsenvaltioiden sisällä kansallisten viranomaisten kesken. Neuvoston työryhmässä käydyissä keskusteluissa on ilmennyt, että suurin osa jäsenvaltioista vastustaa odotetusti taajuuksia koskevia komission ehdotuksia. Jäsenmaat ovat vaikuttaneet yksimielisiltä siitä, että niillä tulee jatkossakin olla kansallista päätäntävaltaa taajuusasioissa, että komission ehdotukset eivät ole riittävän joustavia ja että täytäntöönpanosäädöksiä koskevat valtuudet ovat liian avoimia ja epäselviä. Suomi on yhdessä 14 muun jäsenmaan kanssa tukenut Saksan virkamiestasolla laatimaa kriittistä yhteiskannanottoa komission taajuusehdotuksiin. Puheenjohtajan viimeisimmässä, 11.10.2017 Coreper-tasolla puolletussa tekstissä taajuuksia koskevat ehdotukset on muotoiltu Suomen kannalta lähtökohtaisesti hyväksyttävään muotoon. Euroopan parlamentin ITRE-valiokunnan esittämät muutokset eivät kuitenkaan kaikilta osin vastaa Suomen tavoitteita.

Verkkojen käyttöoikeuksia koskevan sääntelyn osalta keskeisimpiä neuvottelukysymyksiä ovat ehdotetut laajakaistaverkkojen kartoitusta koskevat viranomaisten tiedonkeruuvaihto- ja teleyrityksiltä vaaditut investointisuunnitelmat, mahdollisuus symmetrisen sääntelyn käyttöön huomattavan markkinavoiman sääntelyn rinnalla, yhteisinvestointeihin kannustaminen sekä ehdotuksen suhde vuonna 2014 annettuun laajakaistan yhteisrakentamisdirektiiviin. Yleisesti esillä ovat myös olleet kysymykset sääntelyn tasosta (yleistasoinen vs. yksityiskohtainen), harmonisoinnin tasosta ja komission toimivallasta kansallisiin viranomaisiin nähden (mahdollisuus huomioida kansalliset olosuhteet) ja hallinnollisen taakan purkamisesta (muun muassa nykyiset raskaat markkina-analyysimenettelyt).

Komissio ehdottaa eräitä Suomen toivomia kevennyksiä tai joustoja voimassa olevaan huomattavan markkinavoiman sääntelyyn. Toisaalta on nähtävissä, että komission ehdottamassa muodossa direktiiviehdotuksella luotaisiin merkittävässä määrin uusia velvoitteita telealan toimijoille ja kansallisille viranomaisille sekä eräitä päällekkäisyyksiä muuhun voimassa tai vireillä olevaan EU-lainsäädäntöön nähden.

Loppukäyttäjien oikeuksia koskevan sääntelyn osalta keskeisimpiä neuvottelukysymyksiä ovat säännösten soveltamisala sekä harmonisoinnin taso. Komission ehdotuksen mukaan loppukäyttäjien oikeuksia koskevat velvoitteet soveltuisivat lähtökohtaisesti vain perinteisiin viestintäpalveluihin (numeroista riippuvat henkilöiden väliset viestintäpalvelut, kuten puhelinpalvelut). Puheenjohtaja on kuitenkin ehdottanut kompromissiesityksessään, että soveltamisalaa laajennettaisiin siten, että loppukäyttäjien oikeuksia koskevat velvoitteet soveltuisivat myös niin sanottuihin OTT-toimijoihin (numeroista riippumattomat henkilöiden väliset viestintäpalvelut kuten Whatsapp, Outlook ja Snapchat). Suomi on yleiskantansa mukaisesti vastustanut soveltamisalan laajentamista puheenjohtajan ehdottamalla tavalla, sillä suurin osa loppukäyttäjien oikeuksia koskevista säännöksistä soveltuu erittäin huonosti OTT-palveluihin. Puheenjohtajan ehdottamasta soveltamisalan laajennuksesta ei myöskään ole laadittu vaikutustenarviointia. Suurin osa jäsenvaltioista on kuitenkin kannattanut soveltamisalan laajentamista puheenjohtajan ehdottamalla tavalla. Puheenjohtajan kompromissiehdotukseen on otettu uusi säännös, jonka mukaan BEREC:n tulee seurata markkinoiden ja teknologian kehitystä sekä arvioida direktiivin tavoitteiden toteutumista loppukäyttäjän oikeuksia koskevien säännösten osalta. BEREC:n tulee arvioinnissaan kiinnittää huomiota erityisesti loppukäyttäjän oikeuksia koskevien velvoitteiden soveltamisalaan.

Komissio on ehdottanut loppukäyttäjän oikeuksia koskevan sääntelyn täysharmonisointia, mikä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltiot eivät saisi jatkossa pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössään direktiivin III osastossa vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä. Direktiivi mahdollistaisi liikkumavaran vain joidenkin loppukäyttäjää koskevien säännösten osalta. Suomi on pitänyt komission esitystä lähtökohtaisesti kannatettavana, sillä yhdenmukainen viestintäpalveluiden kuluttajansuojasääntely edistäisi muun muassa digitaalisen sisämarkkinan kehittymistä. Useampi jäsenvaltio on vastustanut loppukäyttäjien oikeuksia koskevan sääntelyn täysharmonisointia, mutta puheenjohtajan kompromissiehdotus on tältä osin komission ehdotuksen mukainen. Harmonisoinnin tasoa koskevaan säännökseen on kuitenkin lisätty uusi kohta, jonka mukaan jäsenvaltiot saavat soveltaa direktiivin säännöksistä poikkeavaa sääntelyä kahden vuoden ajan direktiivin kansallista täytäntöönpanoa koskevan määräajan päättymisen jälkeen.

Puheenjohtajan kompromissiehdotuksessa on yleispalveluvelvoitteiden osalta ehdotettu, että voimassaoleva sääntely jatkuisi, jolloin jäsenvaltiot voisivat jatkaa yleispalvelurahastojen käyttämistä teleyritysten kustannusten kattamiseksi, silloin kun yleispalvelun tarjonta ei ole taloudellisesti kannatettavaa. Tämän myötä yleispalveluksi voitaisiin määrätä edelleen yleisöpuhelinien ja puhelinluetteloiden tarjonta ja näiden kustantamiseksi voisi velvoittaa myös uusien telepalveluiden (OTT) tarjoajat.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Direktiiviehdotus ja BEREC-asetusehdotus perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artiklaan, koska ehdotusten tavoitteena on edistää sähköisen viestinnän sisämarkkinoita ja huolehtia sisämarkkinoiden toiminnasta.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Komission direktiiviehdotus ja BEREC-asetusehdotus esiteltiin Euroopan parlamentissa 6.2.2017. Vastuuvaliokunta Euroopan parlamentissa on teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta (ITRE). Yhteistyöhön osallistuvia valiokuntia ovat puolestaan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta (IMCO), kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta (LIBE) sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunta (CULT). Esittelijöinä toimivat direktiiviehdotuksen osalta Pilar del Castillo (EPP, Espanja) ja BEREC-asetusehdotuksen osalta Evzen Tosenovsky (ECR, Tšekin tasavalta).

Direktiiviehdotusta koskeva mietintöluonnos julkistettiin 17.3.2017 ja yhteistyöhön osallistuvat valiokunnat jättivät luonnokseen yhteensä noin 700 muutosehdotusta. ITRE-valiokunta äänesti lopullisen mietinnön sisällöstä 2.10.2017. Parlamentin täysistunto äänestää asiasta todennäköisesti 24.10.2017.

Kansallinen valmistelu

Kaikille sidosryhmille avoin lausuntokierros komission ehdotuksista järjestettiin 19.9.–3.10.2016.

EU-asioiden komitean alaisen viestintäjaoston (EU19) kirjallisessa menettelyssä käsiteltiin ehdotusta valtioneuvoston kannaksi 2.-8.11.2016. Lisäksi asiaa on käsitelty jaoston kokouksissa ministerineuvoston valmistelujen yhteydessä 18.11.2016 ja 29.5.2017 sekä lyhyesti 5.9.2017.

Liikenne- ja viestintäministeriö on perustanut valmistelun tueksi epävirallisen kansallisen seurantaryhmän, joka toimii pääasiassa sähköisesti. Seurantaryhmää on kuultu sähköpostitse säännöllisesti ehdotuksen käsittelyn edetessä. Seurantaryhmään ovat voineet ilmoittautua kaikki asiasta kiinnostuneet sidosryhmien edustajat.

Kaikille sidosryhmille avoin keskustelutilaisuus EU-käsittelyn etenemisestä järjestettiin liikenne- ja viestintäministeriössä 27.4.2017.

Eduskuntakäsittely

Valtioneuvosto on toimittanut komission ehdotuksista eduskunnalle perustuslain 96 §:n mukaisen selvityksen 8.12.2016 (U 68/2016 vp). Liikenne- ja viestintävaliokunta antoi lausuntonsa 10.3.2017 (LiVL 2/2017 vp). Suuri valiokunta hyväksyi 15.3.2017 eduskunnan kannan (SuVEK 13/2017 vp) yhtymällä erikoisvaliokunnan lausunnon mukaisesti valtioneuvoston kantaan.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Direktiiviehdotuksen suhdetta Suomen lainsäädäntöön on selvitetty U-kirjelmässä.

Taloudelliset vaikutukset

Direktiiviehdotuksen taloudellisia vaikutuksia on selvitetty U-kirjelmässä.

Asiakirjat

Komission direktiiviehdotus COM(2016) 590 final
Komission asetusehdotus COM(2016) 591 final

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Sini Wirén, neuvotteleva virkamies, Liikenne- ja viestintäministeriö,
puh. 0295 34 2532
Tanja Müller, neuvotteleva virkamies, Liikenne- ja viestintäministeriö,
puh. 0295342071

EUTORI-tunnus

EU/2016/1461

Liitteet Komission ehdotus COM(2016) 590 final
Komission ehdotus COM(2016) 591 final

Viite

Asiasanat

Hoitaa

Tiedoksi
